

cantur. Quorum officium est, vt præter musices & eleuationis vocis cognitionem, tanquam cola, commata & virgulæ, perfecti & imperfecti sensus orationis etiam notitiam adferant. Non tamen eos omnes æquam in distinguendo potestatem habere dicimus, quandoquidem septem primis sequentis figure exceptis, reliqui grauitatem adferre contextui orationis magis videtur, (vt apud Latinos facit virgula) quàm distinguere.

Alij משרתים, id est, ministri qui (quod præcedant tanquam ministri reges, seu distinguentes accentus, nomen famuli sortiti sunt) continuantes orationem, syllabam, quam occupant, celeritate quadam proferendam indicant, donec ad accentum regem, qui distinguendi vim habet, ventum fuerit. Ad musicam etiam faciunt isti, vt distinguentes. Estque etiam vtriusque ordinis accentuum, qua grammatici sunt accentus, semper attollere syllabam in qua ponuntur.

Notandum etiam obiter propter accentus distinguentes (septem primos præsertim) motionum paruarum in magnas plurimum fieri mutationes: videlicet — in —, :: in :: & —, :: in —, :: in —, & seua genuini dictionis in ::.

R 3 Nomina

cet iunctis vnitati, vel vndecim, vel vndecimu vndecim, vel vndecima cardinalia nomina à de esse possunt. Quare in quid optimè sensui con

De numero

17	16	15	14	13	12	11
יז	יז	יז	יז	יז	יז	יז
34	33	32	31	30	29	28
לד	לג	לב	לא	ל	כח	כו
50	49	48	47	46	45	44
מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ
900	800	700	600	500	400	300
תק	תק	תק	תק	תק	תק	תק
10000	9000	8000	7000	6000	5000	4000
וא	וא	וא	וא	וא	וא	וא

Et sic cum a

Finales literę etiam in nullis pro numeris vsurp

Postremò solent literas apicibus acutis superfigi

De acc

Accentus מַעַם ab Hebræis phoricās appellatus est,

Accentus in duos diuisus מַלְכִים reges (quos Latini